

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Mariae Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Paradisus voluptatis. Civitas Dei. 26

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](#)

Virgini accommodat, & fusè prosequitur; quod modo nimis Virgo sit nous Paradisus celestis à Deo plantatus, & quo modo in ea formauerit hohinem, & ex ea cunctarum gentina gratiarum, & cunctarum exemplaria virtutum produxerit; Christum quoque, qui est lignum vite, & fluui, ex ea egredius sit, qui latifat Ciuitatem Dei, qui inde dividitur in quatuor Euangelia. Bernardus sermone 2. de Aduentu, cum Deiparam per virgam significari probasset, subiicit, eam esse lignum vite: o vero, inquit, LIGNUM VITE quod solum fuit dignum portare fructum salutis. hæc ibi. Sanctus Bonaventura in Litanij Beatae Virginis, eam ARBOREM VITÆ FRUCTIFERAM vocat, fortasse ad Arborem vitae in Paradiso voluptatis alludens. Idem in speculo beatæ Virg. Cap. 5. agens de gratia Deiparæ, quæ spiritualibus delitijs eam tanquam Paradisum replete, sic ait: Gratiam tamen, & animam Mariæ fecit deliciosam delicij spiritualibus tanquam Dei unum spirituale PARADISUM, iuxta illud Ecclesiastici; Gratia sicut Paradisus in benedictionibus, verè Paradisus Dei fuit in benedictionibus multiplicum deliciarum spiritualium, de quibus etiam B. Bernardus ait: Quid nō delicias dixerim deus virginatis, cū munere secundatatis, insigni humiliatis, diffilantem charitatis fauimus in cordis visceris plenitudinem gratia prærogativa gloria singulari, hæc Bonaventura.

Petr. Dam. 24 Petrus Damiani sermone de Annunciatione, agens de Angelica salutatione sic loquitur: Denique Archangulus ait, Ave gratia plena; Dominus tecum, quia à Domino eleam, & präelectam totam eam rapturus erat sibi Spiritus sanctus, & celestibus insigniatus ornamenti, iam consecranda erat in LOCVM VOLVPTATIS, de quo fons ille debet: ascendere, qui vnuersam terram superficiem irrigaret. & mox: Fluuius iste est Deus natus Iesus, qui à duobus locis voluptatis egreditur, ex vero Patri, ex vero Virginis. Unde Propheta: Dominus Deus noster fluvius gloriatus exiliens in terram fassentem, sed ineffabiliter afferentem longe aliter à Patre, quam à Matre egreditur, quia, & si temporalis nativitas gloria est, multò gloriior est aeterna. & infra: LOCVM VOLVPTATIS, uterum Maria intelligo, in quo cum lauit omnes delitias deliciarum Dominus, de cuius delicijs Spiritus sanctus admiratio sermone in amoris Cantico sic eruit: Quae est ista qua ascendit de deserto deliciis afflensis: nunquid in Angelis volupiem habet

Altissimus, in quibus ipse reperit præhiciatem? nunquid in constellatione, vel semibullatione stellarum quadratum alia conuertuntur? in sanguinem, alia cadunt de calo, alia in tenebras obseruantur? nunquid in aere, vel igne, vel aenio? Nequaquam, quia nō in igne Dominus non in commotione Dominus; non in spiritu Dominus si verax est ille, qui curruigneo, & equis igneis est assumptus in Cælum. Nunquid in aqua, ubi furans, & tortuosus leviathan immoratur, aut in terra, qua sub maledicto Adas spinas emittit, & tribulas? Non est Locvs VOLVPTATIS, nisi uterum Virginis. Ex hoc egrediuntur humanitate, quia vestitus cılıcio nostra mortalitatris visibilis humanie oculis apparuit, & de Virgine virgam, de libro autem generationis lineam faciens, diuinitatis hamum inuenit, quem carne operuit virginali, ut arco capiatur magnus illectus ad carnem ferrum diuini numeri subsentiret, hucusque Damianus. Sanctus Chrysostomus oratione in Annunciatione introducit Deum mittentum Gabrielem ad Virginem, eiisque dicentem: Vade ad PARADISVM meam rationes præstatam. Et Sophronius de Assumptione: Verè inquit Virgo HORTVS DELITIARVM, in quo consta sunt vnuersa florum genera, & odoramenta virtutum, sive conclusus, & noscens violari, neque corrupti ullis infidularum fraudibus. Fons itaque signatus sigillo totius Tri-nitatis, ex quo fons vita manat, in cuius lumine omnes videbunt lumen, cuius perfetta emissio veteris supernorum cinctum omnium est Paraisus. hæc ille. Quid nō ergo Deipara sit paradisus, cuus emissiones sunt Paradisi, hoc est, quæ nobis Christum genuit, qui est nostra beatitudine; quod infra vberius declarabimus.

CIVITAS DEI.

Hec est Ciuitas Dei psalm. 47. nimis filii Dei qui inter tres diuinæ pellionas peculiai quadam ratione Deus noster ob assumptam humanitatem dicitur, & ita Bernardus sermone 2. de Assumpt. vocat illam, CASTELLVM IESV. Georgius Nicom sermone de oblatio. vocat CIVITATEM Dei animatam. Chrysostomus loco citato ex persona Dei ad Gabrielem Archangelum: Vade, inquit, ad animatam Ciuitatem (id est Virginem sanctissimam) de qua loquitur Propheta: Gloriose uicta sum de te Ciuitas Dei: sic etiam appellatur à S. Antonino 4. part. tit. 15. cap. 3. §. 1. & 2. Est enim Deipara Ciuitas firma, à Deo singulariter munita, pulcherrima, omni virtutum, & gratiarum genere tanquam spiritualibus diuinitatis amplissimis.

DO-

Virgo dici-
tur Ciui-
tas Dei no-
stræ.
Psalm. 47.
Bernardus
Georg.
Nico.
Chrysost.

Deipara deliciis af-
fluit.
Cant. 8.

